

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lacrimæ Orbis Universi, Post Primam Protoparentum
nostrorum E Paradiso Exulum culpam, exortæ, In
Universim Genus Humanum, traduce reatu propagatæ,
Ruptis animorum abyssis, Laxatis cordium fontibus, ...**

Schmucker, Mathias

Glacii, Anno 1689

Discedite à me omnes qui operamini iniquitatem: quoniam exaudivit
Dominus vocem fletūs mei. Exaudivit Dominus deprecationem meam:
Dominus orationem meam suscepit: Psal. 6.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38152

ebatur tamen me, atque eligam te, & nec tibi, nec mihi placeam;
ad se de te. Tibi ergo Domine manifestus sum, qui-
atus es sum: & quo fructu tibi confitear dixi. Neq;
ntissimum id ago verbis carnis & vocibus, sed verbis animæ,
alde locum clamore cogitationis, quem novit auris tua. Cùm
e conjunctim malus sum, nihil est aliud confiteri tibi, quād di-
us, gaudiūcere mihi. Cùm verò pius, nihil est aliud confiteri
xultatib; quād hoc non tribuere mihi: quoniam tu Domine
ultra benedicis justum, sed prius enim justificas impium. Con-
 ampliatio itaque mea, Deus meus, in conspectu tuo tibi ta-
e solebit, & non tacet: taceret enim strepitu, clamat affe-
vertitib; tu. Neque enim dico recti aliquid hominibus, quod
neq; a metu prius audieris: aut etiam tu aliquid tale
quād adi; me, quod non prius mihi tu dixeris.

Dilcedite à me omnes qui operamini ini-
quitatem: quoniam exaudivit Dominus
vocem fletus mei. Exaudivit Dominus
deprecationem meā: Dominus oratio-
nem meam suscepit: *Psalm. 6.*

Quid mihi ergo est cum hominibus, ut audiant con-
fessiones treas, quasi ipsi sanaturi sint omnes langvo-
luntur suam; desidiosum ad corrigendam suam. Quid me
im mōquerunt audire, qui sim? qui nolunt à te audire, qui
dōgant? Et unde sciunt, cùm à me ipso de me ipso audiunt,
s, & verum dicam: quandoquidem nemo scit hominum,
ne, & quid agatur in homine, nisi spiritus hominis, qui in ipso
est

* S. Augustinus lib. 10. Confess. cap. 3.

est? Si autem a te audiant de se ipsis, non poterunt
re, mentitur Dominus. Quid est enim a te audi-
re, nisi cognoscere se? quis porro cognoscit, &
falsum est; nisi ipse mentiatur? Sed quia charitas
credit, inter eos utique, quos connexos sibi metu-
facit, ego quoque Domine etiam sic tibi confiteor,
audiant homines, quibus demonstrare non possum,
vera confitear, sed credunt mihi, quorum mihi
charitas aperit. Verumtamen tu, medice meus in
quo fructu ista faciam, aliqua mihi; Nam confessio
præteriorum malorum meorum, quæ remisisti
xisti, ut beares me in te, mutans animam meam
sacramento tuo, cum leguntur & audiuntur, ex
cor, ne dormiat in desperatione, & dicat, non possum
sed evigilet in amore misericordiae tuæ, & dulce
gratia tuæ: qua potens est omnis infirmus, qui sibi
ipsum fit conscius infirmitatis suæ: Et delectat
audire præterita mala eorum, qui jam carent eis:
ideò delectat, quia mala sunt; sed quia fuerunt, &
sunt. Quo itaque fructu, Domine Deus meus;
quotidie confitetur conscientia mea, spe misericordia
securior, quam innocentia suâ. Quo fructu,
etiam hominibus coram te confiteor per has literas,
huc quis ego sim, non quis fuerim? Nam illum frumentum
vidi, & commemoravi. Sed quis, adhuc sim, eveni
ipso tempore confessionum mearum, & multi hoc
se cupiunt, qui me noverunt, & non me noverunt,
ex me, vel de me aliquid audierunt, sed auris eorum
non est ad cor meum, ubi ego sum, quicumque lo-

Vol.

Volunt ergo audire confitentem me quid ipse intus sim:
nec oculum, nec aurum, nec mentem possunt inten-
dere: credituri tamen volunt, nunquid cognituri?
Dicit enim eis charitas, qua boni sunt, non mentiri me,
me confitentem, & ipsa in eis credit mihi.

Confitemini Domino quoniam bonus :
 bonum in sacerdum misericordia ejus.

Psal: 106.

Bonum animæ ornamentum confessio, quæ & pec-
catores purgat, & justum reddit purgatiorem. * Si
peccata sunt, in confessione lavantur: Si bona opera,
confessione commendantur. Cùm malatua confiteris,
sacrificium Deo Spiritus contribulatus: cùm Dei bene-
ficiis, immolas Deo sacrificium laudis. Absque con-
fessione justus judicatur ingratus, & peccator mortuus
reputatur. Confessio igitur est peccatoris vita,
gloria. Video David dicentem: Peccavi: Et
indictem: Transtulit Dominus peccatum tuum à te,
non morieris. Considero Mariam, si non verbis,
operibus publicè sua crimina confitentem, & Do-
minum pro ea respondentem: Dimissa sunt ei peccata
multa, quoniam dilexit multum. Respicio Principem
postolorum negantem timidè, amarissimè fletentem,
Christum illum respicientem. Felicem latronem in-
terior se accusantem, Christum excusantem, & Do-
minum promittentem; Hodie mecum eris in Paradiso.

so.

* S. Bernardus serm. de vii. grad. Confess: fol. 1707.